

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 712

гр. Стара Загора, 28.05.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на двадесет и седми май през две хиляди двадесет и шеста
година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова-Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

като разгледа докладваното от Атанас Д. Атанасов Въззивно частно
гражданско дело № 20265500500303 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл.274, ал.1 т.1 от ГПК и сл.

Образувано е по частна жалба на К. П. Б., ЕГН – *****, с адрес:
гр. С.З., ***, действащ чрез адв. М. Г., представител на „Еднолично адвокатско
дружество – Г.“, срещу определение № 727/10.03.2026 г. по гр.д.№ 3440/2026 г.
г. по описа на Районен съд – Стара Загора, с което съдът е върнал и исковата
молба и поправената искова молба в частта по предявения с нея евентуален
положителен установителен иск за собственост по чл.124, ал.1 от ГПК във вр.
с чл.108 от ЗС, с който, в случай на уважаване на главния иск по чл.23, ал.1 от
СК, се иска да бъде признато за установено по отношение на евентуалния
ответник „И.Ц.“ ЕООД, че ищецът е собственик на дарената от ответницата
на този ответник с н.а. № 112/11.07.2025 г. 1/16 идеална част и на продадените
му от същата с н.а. № 116/11.07.2025 г. 4/16 идеални части, или общо на 5/16
идеални части от процесния самостоятелен обект в сграда, който е с
идентификатор № 68850.516.323.1.29, поради неотстраняване на
нередовностите ѝ по този му евентуален иск и прекратил производството по
делото по евентуалния иск срещу евентуалния ответник.

Излагат се оплаквания за неправилност на обжалваното определение и
се претендира неговата отмяна и връщане на делото на първоинстанционния
съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

Окръжен съд – Стара Загора, като разгледа материалите по делото и взе
предвид доводите на страните, намери за установено от фактическа и правна
страна следното:

Частната жалба е допустима, т.к. е подадена в срок от надлежна страна,
имаща правен интерес от обжалване, и срещу подлежащ на обжалване съдебен
акт.

Разгледана по същество частната жалба се преценява от съда за

основателна по следните съображения:

Първоинстанционното дело е образувано по искова молба на К. П. Б., с която е предявил срещу бившата си съпруга Т. К. Б. установителен иск за собственост на придобитите чрез възмездна сделка по време на брака 5/8 идеални части от недвижим имот, самостоятелен обект в сграда, който е с идентификатор № 68850.516.323.1.29 по КККР на гр.С.З. по силата на трансформация на лични средства, и евентуален иск за собственост срещу „И.Ц.“ ЕООД, с който претендира, че е собственик на общо 5/16 идеални части от имота, с които Т. К. Б. се е разпоредила в полза на дружеството след прекратяване на брака чрез договор за дарение и договор за покупко-продажба.

Изложени са твърдения, че процесният недвижим имот е придобит в собственост от родителите на ищеца в режим на съпругеска имуществена общност /СИО/.

Ищецът е изложил също така и твърдения, че по силата на наследяване от покойния си баща П. Б. П. е придобил собствеността върху 1/8 идеална част, а по 1/8 идеална част по наследяване от този наследодател са придобили преживялата съпруга и майка на ищеца Г.В.П., брата на ищеца – С. Б., и децата на другия му брат Б. П. Б., починал преди наследодателя - С.Б. Б. и Г.Б. Б..

По силата на прекратената СИО Г.В.П. придобила в собственост и 4/8 идеални части.

По време на брака на ищеца и ответницата Т. К. Б. К. П. Б. закупил от своята майка Г.В.П. нейните 5/8 идеални части.

След прекратяване на брака с договор за дарение и договор за покупко-продажба Т. К. Б. се разпоредила в полза на „И.Ц.“ ЕООД съответно с 1/16 и 4/16 идеални части, или общо 5/16 идеални части от процесния имот, колкото следва да е притежавала след прекратяване на СИО.

Ищецът е заявил твърдения, че придобитите чрез договора за покупко-продажба с неговата майка 5/8 идеални части са били закупени с негови лични средства, поради което е поискал съда да го признае за собственик на тези идеални части от имота по силата на трансформация на лични средства.

Срещу дружеството - приобретател на 5/16 идеални части, с които бившата съпруга и ответница по главния иск се е разпоредила след прекратяване на брака, ищецът е предявил иск, с който след уточняване на петитума на исквата си молба, е поискал да бъде установено, че е собственик на тези идеални части от имота.

С определението си по чл.140 от ГПК първоинстанционният съд е оставил исквата молба без движение и е дал указания на ищеца да уточни вида на предявения евентуален установителен иск, като в зависимост дали иска е положителен установителен, както е бил заявен, да отправи искане за защита на притежаваните 6/8 идеални части, а ако предявява отрицателен установителен иск да формулира съответното искане за признаване, че

ответното дружество не е собственик на 5/16 идеални части.

В изпълнение на указанията ищеца е посочил, че предявява исковете така, както ги е заявил като петутими с първоначалната и с поправената искова молба.

С обжалваното определение първоинстанционният съд е приел, че указанията за отстраняването на нередовностите на исковата молба по евентуалния иск не са надлежно отстранени, поради което я е върнал в тази ѝ част и е прекратил частично производството по делото.

За да обоснове извода си за нередовност на исковата молба в тази ѝ част съдът е приел, че при предявяване на положителен установителен иск ищецът има правен интерес да иска признаване правото на собственост върху всички притежавани от него по наследство и договор за покупко-продажба идеални части, а именно 6/8 идеални части, и именно за защита на правото му в такъв обем следва да бъде отправено искането за признаване на правото му на собственост по отношение на „И.Ц.“ ЕООД с петитума на исковата молба.

Настоящият състав на въззивния съд не споделя този извод на първоинстанционния съд.

Изложените от ищеца обстоятелства обосновават правния му интерес да установи спрямо бившата си съпруга, че макар и придобити по време на брака им чрез договор за покупко-продажба, 5/8 идеални части от процесния недвижим имот не са представлявали СИО, а негова лична собственост, т.к. са били придобити в резултат на трансформация на негово лично имущество.

Успешното провеждане на този иск ще обуслови липсата на прекратена при прекратяването на брака СИО, респ. Т. К. Б. няма да е придобила право на собственост върху 5/16 идеални части от имота на това основание.

Отпадането на правата на Т. К. Б. би обусловило липсата на вещно-транслативен ефект на сключените между нея и „И.Ц.“ ЕООД договор за дарение на 1/16 идеална част и договор за покупко-продажба на 4/16 идеални части от имота, т.е. биха отпаднали правата на „И.Ц.“ ЕООД върху имота именно в такъв обем.

Ето защо според въззивния съд с предявения положителен установителен иск за собственост срещу „И.Ц.“ ЕООД ищецът има правен интерес да иска признаване на правото си на собственост именно върху 5/16 идеални части, собственик на които се легитимира дружеството по силата на двете сделки, сключени с Т. К. Б..

Именно за този обем от правото на собственост върху имота е налице правен спор между ищеца и ответника по евентуалния иск, поради което петитумът на поправената искова молба съответства на заявените обстоятелства и на правния му интерес.

Не е налице основание ищецът да претендира да бъде признато по отношение на „И.Ц.“ ЕООД правото му на собственост върху 6/8 идеални части, т.к. за 1/8 идеална част, придобита по наследство, и останалите 5/16 идеални части, придобити чрез покупко-продажба, не е налице правен спор.

Спорни между ищеца и ответника по евентуалния иск са единствено 5/16 идеални части от имота, за които К. П. Б. твърди да е станал едноличен собственик по силата на трансформацията на личното си имущество, и с които бившата му съпруга се е разпоредила в полза на евентуалния ответник след прекратяване на брака им.

При така изложените обстоятелства ищецът има правен интерес да установи спрямо евентуалния ответник, че е собственик именно на тези 5/16 идеални части, за които „И.Ц.“ ЕООД има титули на собственост – двата нотариални акта, обективиращи договора за дарение и договора за покупко-продажба, сключени с Т. К. Б..

Прочитът на мотивите на ТР № 8/2013 г. по тълк.д. № 8/2012 г. на ОСГТК и на ТР № 4/2016 г. по тълк.д. № 4/2014 г. на ОСГК на ВКС не обуславя различен извод, а именно наличие на правен интерес за ищеца да претендира по евентуалния иск установяване на правото си на собственост върху 6/8 идеални части, респ. да има интерес от предявяване на отрицателен установителен иск, с който да се признае, че „И.Ц.“ ЕООД не е собственик на 5/16 идеални части.

Естеството на връзката между материалните правоотношения, които е заявил ищецът с исковата си молба, е такава, че основателността на претенцията му срещу главната ответница би представлявало положителен факт от фактическия състав на предявения срещу евентуалния ответник „И.Ц.“ ЕООД иск.

Или казано другояче, ако К. П. Б. е бил собственик на закупените от майка му 5/8 идеални части от имота по силата на трансформация, то Т. К. Б. никога не е притежавала половината от тях, с които се е разпоредила в полза на „И.Ц.“ ЕООД.

Именно на тези 5/16 идеални части би бил собственик К. П. Б. и само за тях е налице правен спор между него и „И.Ц.“ ЕООД, поради което той има интерес правото му на собственост върху тези идеални части да бъде признато.

Основанието на иска за собственост, който К. П. Б. предявява срещу „И.Ц.“ ЕООД, представлява конкретния юридически факт, от който според него е възникнало правото му на собственост върху закупените по време на брака му с ответницата по главния иск 5/8 идеални части, а искането му да се признае съществуването на оспореното му от ответника по евентуалния иск право на собственост върху 5/16 идеални части от имота е съответно на заявеното основание.

По изложените съображения въззивният съд намира, че обжалваното определение е неправилно и като такава следва да бъде отменено, а делото – върнато за продължаване на съдопроизводствените действия.

Относно разноските в настоящото производство:

Не са налице процесуални предпоставки за присъждане на разноски.

Водим от изложените съображения и на основание чл.271, ал.1 т.1 от

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 727/10.03.2026 г. по гр.д.№ 3440/2026 г. г. по описа на Районен съд – Стара Загора.

ВРЪЩА делото на същия състав на Районен съд – Стара Загора за продължаване на съдопроизводствените действия за разглеждането на предявените главен и евентуален иск.

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____